

Posudek oponenta
disertační práce Mgr. Jany Janderové na téma
„Správní žaloba“

autorka předložila disertační práci v rozsahu 194 stran. Práce je opatřena podrobným seznamem odborné literatury, na níž je v textu průběžně odkazováno ve 217 poznámkách (některé z nich odkazují na judikaturu).

Kromě úvodu a závěru se práce člení do pěti kapitol, z nichž kapitola o správní žalobě obsahuje přibližně polovinu celého textu; takže není proporcionální ke zbývajícím. Úvodní kapitola je věnována historickému vývoji, a další platné právní úpravě. Následuje již zmíněná kapitola o správní žalobě. Další dvě kapitoly jsou věnovány páté části o.s.r.

Tématika práce přesahuje její název; nejde v ní jen o správní žalobu jako takovou, ale je pojednáno správní soudnictví v plné své šíři. Nad to je pozornost věnována i jednomu zvláštnímu druhu civilního procesu.

Nepovažuji to však za vadu, která by práci znehodnocovala. Souvislost mezi správní žalobou a jejím projednáním je natolik úzká, že je možné pojímat je jako téma jediné. Kromě toho lze této námitce čelit vhodnou změnou (resp. doplněním) názvu práce. To by bylo vhodné i z dalšího důvodu, aby totiž práce jako celek a jedna její část (4. kapitola) nebyly nazvány stejně.

Zpracování problematiky správní žaloby a řízení o ní podle SŘS považuji za zdařilé. Autorka podává ucelený výklad, který je věcně členěn podle jednotlivých procesních institutů. V jeho rámci se věnuje jak aplikačním problémům a jejich řešení, tak i otázkám koncepčním, při čemž se nevyhýbá ani komparatistickým pohledům. Cení si toho, že ve většině případů prezentuje svůj vlastní názor a přístup.

Určitou problémovou pasáží jsou kapitoly, věnované řízení podle části páté OSŘ. Osobně souhlasím s negativním hodnocením této úpravy, k němuž se autorka přiklání. Mám však pochybnosti o tom, zda žalobu podle této hlavy je možné označit za „správní žalobu“ či obecněji, zda jde o správní soudnictví. Rovněž označení řízení podle této hlavy za „řízení nesporné“ je více než problematické.

Celkově hodnotím předloženou disertační práci kladně, a to jak pro důkladnost jejího zpracování, tak i pro autorčiny přístupy. Navrhuji proto, aby byla připuštěna k její obhajobě.

15.2.2008

prof. František Loulík